

Verblijf in de cel

Eind februari verbleef ik enkele dagen op een vertrouwde plek: de Onze Lieve Vrouwe Abdij van de Benedictinessen in Oosterhout. Voor mij is een retraite veel meer dan het zoeken van rust. Het ritme van de getijden, het doorgaand reciteren van de Psalmen, de lezing uit de Schrift, de tijd om een goed boek te lezen, een wandeling door de kloostertuin... dat alles maakt mij meer ontvankelijk voor een Woord van de andere kant. De woorden die mij van de afgelopen kloosterdagen zijn bijgebleven werden uitgesproken door een priester: "Bisschop Damianus sprak over zijn cel als de spreekkamer van God." De woorden bleven rondzingen in mijn hoofd. Ik betrok de woorden op mijn eigen leven en ook op de contacten met kerkenraden die ik bezoek. Hebben wij zo'n 'cel' in ons persoonlijk leven? Of zoals Jezus zegt: een binnenkamer. Een spreekkamer, waar je in vertrouwen spreekt met iemand die luistert. Een concrete, tastbare vorm (een knielbankje, een dagboek, een vaste tijd etc.) zodat we aangesproken kunnen worden, inspiratie kunnen ontvangen. Ik onderschrijf de woorden van ds. Arjan Plaisier in zijn recent verschenen boek: "Spiritualiteit vraagt om beoefening en om vormen die deze beoefening mogelijk maken (...) het breekt ons op dat op grote schaal de 'tools' voor geestelijke oefening en spirituele praktijk verloren zijn gegaan."

Mijn korte retraites in het klooster onderstrepen voor mij keer op keer het belang van 'uiterlijke vormen', van concrete 'tools'. Er werd in het verleden niet voor niets gesproken over godsdienstoefening. Het geloof vraagt om oefening. Volharding, soms tegen de stroom van onze agenda in. Vormen waar je houvast aan hebt. De macht der gewoonte, zodat het tijd nemen voor bezinning niet afhangt van 'hoe mijn pet staat en of ik er nu behoefte aan heb'. Wat voor mij als individuele gelovige geldt, gaat ook op voor de kerkenraad en de gemeente. Tijd nemen voor bezinning, geopende oren en een luisterend hart. Niet om jezelf te verschansen in een veilige haven, maar juist om vol vertrouwen en goede moed uit te varen en datgene wat je ontvangen hebt te delen. Actief zoeken naar woorden en concrete vormen die aansluiten bij jonge mensen. Woorden en vormen die gehoor vinden bij jonge

gezinnen in de hectiek van hun dagelijks leven waarin werk, zorg en vriendschappen hun aandacht opeisen. Die van betekenis zijn voor ouderen die steeds vaker afscheid nemen van werk, van gezondheid, van geliefde mensen. Ik wens u in de periode voor Pasen aandacht en rust toe om te luisteren in de stilte van je 'cel', de spreekkamer van God. Om van daaruit je plaats in te nemen in je gezin, je vriendenkring, de samenleving. Levend vanuit Zijn verzoening, Zijn vrede, Zijn overwinning op de dood.

*Gij die ver voor ons uit
doordrong in 't land der angst,
help ons in 't donker,
o Heer, U te vinden.*

*Gij die al onze schuld
in uw vergeving draagt,
wees onze vrede, o
Jezus, voor eeuwig.*

*Gij die ver voor ons uit
in deze wereld zijt,
zend ons met vrede en brood,
Heer, tot de mensen.* Lied 559